

χάρμα

χάρμα, το, ουσ. [<αρχ. χάρμα <χαίρω]. **1.** οτιδήποτε μας προκαλεί ευχαρίστηση να το κοιτάζουμε, να το απολαμβάνουμε: «γνώρισα μια γυναίκα χάρμα || η θάλασσα σήμερα ήταν χάρμα». **2.** ως επίρρ., πάρα πολύ όμορφα, πάρα πολύ ωραία: «στην εκδρομή περάσαμε χάρμα || αγόρασα ένα κουστούμι που μου 'ρχεται χάρμα». (Λαϊκό τραγούδι: τον Χιώτη, που τη φόρμα του διατηρούσε **χάρμα**, σαν κάου-μπόις έτρεχε σε μια μεγάλη φάρμα).

- χάρμα δουλειά, βλ. λ. δουλειά·

- χάρμα ιδέσθαι, βλ. φρ. χάρμα οφθαλμών·

- χάρμα οφθαλμών, είναι απόλαυση των ματιών, χαίρεσαι να βλέπεις: «αυτή η γυναίκα είναι χάρμα οφθαλμών || το τοπίο απ' την κορφή του λόφου είναι χάρμα οφθαλμών».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας